

[Melchior]

størrelse; det er ikke udtryk for nogen særlig beskedenhed på det danske folks vegne – og kreativiteten vil være stor nok til at udsende ret mange ting, selyfølgelig ud over, hvad man kan importere udefra, men skal man have væsentlig bedre ting importeret end dem, vi får i forvejen, så skal der netop meget store pengemidler til, og dem tvivler vi på at man vil kunne skaffe til veje.

Det undrer os, at fremskridtpartiet vil forgrube sig på radiofondens midler og stille dem til rådighed, når nu monoopolet skal brydes. Monoopolets penge skal altså alligevel bruges til én bestemt anden radio og TV, altså én anden sender, ét andet senderselskab. Det forekommer mig i høj grad, at der her bare er tale om at oprette et dobbelt monopol, for den tredje, der vil lave et selskab, efter at vi har brudt monoopolet, vil jo ikke have radiofondens midler til rådighed mere. Vi synes, dette er en dårlig idé, som viser, at det hele ikke er tilstrækkelig gennemtænkt.

Den formålsparagraf, den indledning, som fremskridtpartiet har givet beslutningsforslag nr. B 34, giver mig anledning til at sige, at CD ikke har væsentlig kritik at rette imod nyhedsformidlingen i Danmarks Radio. (*Afbrydelse fra Svend Andersen (Rosk. a.)*). Jeg vidste, det ville give anledning til visse forbavsede udbrud hos visse medlemmer, som kun lytter overfladisk til, hvad der normalt siges. Vor kritik har netop ikke gået på nyhedsformidlingens område, men på helt andre ting, men når man kun ser overskrifter i aviser og ikke gør sig den ulejlighed at sætte sig ind i det materiale, der vitterligt foreligger, og som i øvrigt forslagsstillernes parti har udmærket lejlighed til at kende – mange af dem deltager også alvorligt i behandlingen, blot ikke den ordfører, som partiet har haft her i dag – så kan det måske overraske, at jeg kan fremsætte den udtalelse, jeg her har fremsat.

Vi føler os slet ikke overbevist om, at bruddet på monoopolet vil medføre hverken forbedrede udsendelser eller større alsidighed. Vi tror ikke, der vil være garanti for nogen større alsidighed. Da det vil dreje sig om for sådanne såkaldt frie radiosendere at skaffe mange penge, tror vi, at niveauet må sættes relativt lavt. Det siger jeg igen ikke af mistillid til den danske befolknings kvalitetsans, men det viser sig altså, at boulevardblade og kulørte magasiner kommer i langt,

langt større oplag end virkelig kvalitetsbevidste og -betonede aviser og blade, og det kan vel ikke være anderledes, fordi aviser i meget stor udstrækning tjener som – hvad skal vi sige – en slags baggrundsmusik. Det er kun mindre dele af befolkningen, der har kræfter og tid og lyst til at gå i dybden med avislæsningen eller med nyhedslytningen til de luftbårne medier. Derfor må man for at vække bred opmærksomhed meget ofte gribe til det dramatiske, til det bombastiske, til det sensationelle, og også her har vi altså en frygt for, at noget sådant vil ske. Det gør ikke noget; det skal have lov til at være der. I den udstrækning der er senderfrekvenser o. lign. til det, bør det have lov til at være der. Man skal bare ikke lulle sig ind i den tro, at så vil kvalitetsbevidstheden og alsidigheden blive meget bedre, end den er i øjeblikket. Vi tror ikke, der kan gives nogen garanti for, at de frie medier vil være så ansvarsbevidste, og derfor tror vi ikke, det vil blive bedre, end det er i øjeblikket.

Vi kan ikke særlig dybtgående medvirke til udvalgsarbejdet om disse to forslag, men ligesom det konservative folkeparti har annonceret det, vil også vi i begyndelsen af 1979 fremsætte et nyt forslag om radiospredning, ikke fordi vi tror, det vil blive vedtaget i indeværende folketingssamling, men som et bidrag til den diskussion, som kulturministeren lagde op til i forrige samling. Vi vil også gerne i lovforslags form fremsætte vore tanker, således at vi om nogle år – skal vi sige: når den nugældende lovs anden periode er ved at udløbe – kan få en generaldebat om disse ting med mulige forbedringer i sigte.

Margrete Auken (SF):

Som det blev nævnt før, har socialistisk folkeparti i øjeblikket et forslag til ny radiolov under behandling, og da den, meget kort sagt, går ud på omtrent det modsatte af det, der her ligger på bordet, behøver jeg ikke at gøre så forfærdelig meget ud af at sige, at vi ikke er videre positive over for det forslag, der er blevet fremsat.

Der er to ting, jeg dog godt lige kunne tænke mig at sige en lille smule om, fordi det har noget at gøre med holdninger – eller tre ting måske.

I bemærkningerne til forslaget til folketingsbeslutning om frihed i æteren er en af